Důvody:

Názoru rekurentky, že právo chudých vztahuje se i na útraty uschování v řízení exekučním, nelze přisvědčiti, jelikož ustanovení § 64. č. 5. c. ř. s. jakožto ustanovení výjimečné dlužno vykládati obmezivě a nelze přec zatížiti fiskus i nevhodnými návrhy exekučními, jakýmž se jeví návrh na uschování živých zvířat. Neboť mínění rekurentky, ž v tomto případě hodnota zástavy (2 koně) za útraty uschování jistotu poskytují, není nepochybným, jelikož koně, jako veškeré živoucí bytosti, nebezpečím vydáni jsou a poškozením neb smrtí zcela znehodnoceni býti mohou. Avšak i kdyby tu nebylo žádného risika, nelze ukládati státu, aby za účelem stran činil tak značné výdaje, jakých živení a ošetřování dvou koní vyžadují.

(Rozh. z 27. května 1910, $\frac{\text{R II. } 189/10}{28}$.) J. B.

Též nájemce, jehož nájemní práva na usedlosti, jejíž exekuční dražba jest povolena, jsou vložena, má právo, navrhnouti prozatimné zjištění stavu břemen.

První soudce dotyčný návrh zamítnul odůvodněním, že k návrhu takovému dle § 164. odst. 1. ex. ř. oprávněni jsou toliko hypotekární věřitelé, pro něž na usedlosti váznou pohledávky zástavním právem zajištěné; předpoklad tento však nájemci schází, což souhlasí i s ustanovením § 133. posl. odst. ex. ř., dle něhož povolení dražby doručiti jest toliko věřitelům hypotekárním a osobám s právem předkupním.

Zemský soud v Brně usnesením ze dne 10. září 1910, č. j. R II $\frac{332/10}{1}$ rekursu nájemcově vyhověl, naříkané usnesení zrušil a okr. soudu nařídil, aby k návrhu rekurentovu stání dle § 164. ex. ř. položil.

Důvody:

Názoru prvního soudce nelze přisvědčiti. Soud rekursní má naopak za to, že všeobecný pojem »věřitelé hypotekární« zahrnuje též nájemníky na listu závad zapsané, jelikož jich knihovní zápis za účel má zajištění pohledávek náhradních a jich zapravení z hypotéky, kteréžto pohledávky v případě předčasného zrušení smlouvy nájemní na místo práv z ní plynoucích nastupují, takže tím pohledávka nájemníkova ze smlouvy nájemní vyplývající stává se pohledávkou peněžní a tudíž obyčejné pohledávce hypotekární se rovná.

To plyne i z § 1121. ob. z. obč., jenž knihovně zajištěnému nájemníku ohledně jeho odškodnění zákonné právo zástavní propůjčuje

a jehož dotyčné ustanovení v § 150. posl. odst. ex. ř. výslovně v platnosti se zachovává a to pod společným nadpisem »břemena«, jakož i z § 227. odst. 2. ex. ř., jenž nájemníka ohledně vypořádání jeho náhradních nároků z rozvrhovací podstaty zcela na roveň staví ostatním reálně oprávněným, vyjímaje výměnkáře, jehož uspokojení v § 226. ex. ř. odchylně jest upraveno. Kdyby zákonodárce byl chtěl nájemníku odepříti návrh na zjištění stavu břemen, byl by to v § 164. ex. ř. výslovně učinil.

Právo na tento návrh nezávisí ani od práva k odporu, jelikož v zákoně ustanovení podobné schází.

Nájemci lze práva toho tím méně odepírati, an § 162. ex. ř. jeho předvolání ku stání pro určení dražebních podmínek předpisuje a v § 164. ex. ř. stejný postup též ohledně stání pro zjištění stavu břemen se nařizuje. —a.

Přehled rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu v jiných časopisech uveřejněných:

Právník = P. — Právnické Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Juristiche Blätter = J. B. — Gerichtshalle = G. H. — Notariatszeitung = N. Z. — Příloha k min. věstníku = off. — Österreichisches Zentralblatt für die juristische Praxis = Z. Bl. — Österreichische Zeitschrift für Strafrecht = Z. Str. — Evidenzblatt für österreichische Gesetzgebung und Rechtsprechung = E. Bl. — Przeg. = Przegląd prawa i administracyi; G. T. = Gazetta dei Tribunali; Sl. P. = Slovenski Pravnik.*) Připojená čísla znamenají ročník a stránku přísl. časop., u min. věstn. běžná čísla rozhodnutí a u E. Bl. ročník a číslo sešitu. — m. n. = minist. nařízení; ř. = říšský zákonník číslo; z. = zemský zákonník číslo; v. = věstník min. spravedlnosti číslo; letopočty z tohoto a minulého století uvedeny jsou dvěma posledními ciframi arab., měsíce pak ciframi římskými.

I. Ve věcech civilních.

A. Z práva občanského.

465. **§ 109. obč. zák.** Při posuzování důležitosti důvodů rozvodu, daných jedním z manželů, dlužno vzíti patřičný zřetel též na chování se manžela druhého. Také důvod vzniklý teprve po podané žalobě může býti v procesu uplatněn. 5 X 10, Rv I 725/10; E. Bl. 11: 33.

466. **§ 115.** Během manželství vypuklé sešílení jednoho z manželů není důvodem pro rozloučení manželství. 8 III 11, Rv III 91/11; G. H. 10/11: 434. Viz opačné rozh. shora č. 324.

467. **§ 142.** Rozvedená manželka, proti jejíž osobě není námitek, může své dítě, otci k výchově odevzdané, bez kontroly kdykoliv a

---

*) Příspěvky z posléz uvedených tří časopisů zasílá nám p. Rudolf Teltšík, kand. notář. ve Žďáře. Pozn. red.